

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 173

fyrtiosjätte årgången

11 juli 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1231/2003 av den 10 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 1232/2003 av den 10 juli 2003 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	3
Kommissionens förordning (EG) nr 1233/2003 av den 10 juli 2003 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredje länder med avseende på trettiosjätte delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002	5
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1234/2003 av den 10 juli 2003 om ändring av bilagorna I, IV och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 och förordning (EG) nr 1326/2001 när det gäller transmissibel spongiform encefalopati och foder ⁽¹⁾	6
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1235/2003 av den 10 juli 2003 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av kisel med ursprung i Ryska federationen	14
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1236/2003 av den 10 juli 2003 om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 950/2003 när det gäller stödet för regleringsåret 2003/2004 för päron avsedda för bearbetning	35
Kommissionens förordning (EG) nr 1237/2003 av den 10 juli 2003 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 936/2003	37
Kommissionens förordning (EG) nr 1238/2003 av den 10 juli 2003 om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 935/2003	38

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 1239/2003 av den 10 juli 2003 om de anbud som meddelats för export av vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 934/2003	39
Kommissionens förordning (EG) nr 1240/2003 av den 10 juli 2003 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för sorghum inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 699/2003	40
Kommissionens förordning (EG) nr 1241/2003 av den 10 juli 2003 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B (apelsiner)	41
Kommissionens förordning (EG) nr 1242/2003 av den 10 juli 2003 om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet	42
Kommissionens förordning (EG) nr 1243/2003 av den 10 juli 2003 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull	43

Rättelser

★ Rättelse till beslut nr 185 av den 27 juni 2002 om ändring av beslut nr 153 av den 7 oktober 1993 (blankett E 108) och beslut nr 170 av den 11 juni 1998 (utarbetande av de listor som föreskrivs i artikel 94.4 och 95.4 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972) (EUT L 55 av den 1.3.2003)	44
---	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1231/2003**av den 10 juli 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 10 juli 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	56,5
	096	46,1
	999	51,3
0707 00 05	052	69,6
	999	69,6
0709 90 70	052	78,8
	999	78,8
0805 50 10	382	55,9
	388	58,5
	524	70,5
	528	54,2
	999	59,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	78,2
	400	95,5
	508	89,3
	512	83,5
	524	38,6
	528	69,4
	720	136,6
	800	191,2
	804	101,9
	999	98,2
0808 20 50	388	95,6
	512	87,0
	528	78,7
	999	87,1
0809 10 00	052	199,6
	064	147,9
	094	130,8
	999	159,4
0809 20 95	052	245,2
	060	115,5
	061	222,3
	064	231,2
	068	86,8
	400	256,3
0809 40 05	999	192,9
	052	113,6
	999	113,6

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1232/2003**av den 10 juli 2003****om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27,5 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 1188/2003 ⁽³⁾.

- (2) Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 1188/2003 på de uppgifter som kommissionen har kännedom om medför att de nu gällande exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 1188/2003 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 167, 4.7.2003, s. 8.

BILAGA

EXPORTBIDRAG FÖR VITSOCKER OCH RÅSOCKER I OBEARBETAD FORM

Produktkod	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	S00	euro/100 kg	43,91 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euro/100 kg	43,48 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euro/100 kg	43,91 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euro/100 kg	43,48 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euro % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4773
1701 99 10 9100	S00	euro/100 kg	47,73
1701 99 10 9910	S00	euro/100 kg	47,27
1701 99 10 9950	S00	euro/100 kg	47,27
1701 99 90 9100	S00	euro % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4773

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

Övriga destinationer fastställs enligt följande:

S00: alla destinationer (tredjeländer, andra territorier, försörjning och destinationer som kan jämföras med export utanför gemenskapen) med undantag för Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro (inklusive Kosovo, enligt definitionen i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 av den 10 juni 1999) samt f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, utom när det gäller socker som ingår i de produkter som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning 2201/96 (EGT L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Detta belopp gäller för råsocker med en avkastning på 92%. Om avkastningen på det exporterade råsockret inte är 92% skall exportbidraget beräknas i enlighet med artikel 28.4 i förordning (EG) nr 1260/2001.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1233/2003**av den 10 juli 2003****om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker till vissa tredje länder med avseende på trettiosjätte delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1331/2002 av den 23 juli 2002 om en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2002/2003 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 432/2003 ⁽⁴⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker till vissa tredje länder.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1331/2002 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med

hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

- (3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av trettiosjätte delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på trettiosjätte delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1331/2002 skall det maximala beloppet för exportbidrag till vissa tredje länder fastställas till 50,310 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT L 65, 8.3.2003, s. 21.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1234/2003**av den 10 juli 2003****om ändring av bilagorna I, IV och XI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 och förordning (EG) nr 1326/2001 när det gäller transmissibel spongiform encefalopati och foder****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1139/2003⁽²⁾, särskilt artikel 23 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 7 i förordning (EG) nr 999/2001 fastställs vissa förbud för foder. Som övergångsbestämmelse föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1326/2001⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 270/2002⁽⁴⁾, att artikel 7 i förordning (EG) nr 999/2001 inte skall vara tillämplig på en medlemsstat förrän ett beslut om fastställande av BSE-status för medlemsstaten i fråga har trätt i kraft och förrän de gemenskapsbestämmelser om foder som berör transmissibel spongiform encefalopati effektivt verkställs i den medlemsstaten.
- (2) I rådets beslut 2000/766/EG av den 4 december 2000 om vissa skyddsåtgärder vad gäller transmissibel spongiform encefalopati och utfodring med animaliskt protein⁽⁵⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 2002/248/EG⁽⁶⁾, förbjuds utfodring av produktionsdjur som hålls, göds eller föds upp för produktion av livsmedel med bearbetat animaliskt protein. Förbudet skall dock under vissa omständigheter inte gälla användning av visst bearbetat djurprotein, såsom fiskmjöl, hydrolyserat protein och dikalciumfosfat, vars användning inte utgör en risk för transmissibel spongiform encefalopati eller hindrar kontroller av protein som potentiellt utgör en risk för transmissibel spongiform encefalopati.
- (3) I kommissionens beslut 2001/9/EG av den 29 december 2000 om kontrollåtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av rådets beslut 2000/766/EG om vissa skyddsåtgärder vad gäller transmissibel spongiform encefalopati och utfodring med animaliskt protein⁽⁷⁾, senast ändrat genom beslut 2002/248/EG, fastställs därför vill-

koren för användning av bearbetat animaliskt protein i foder som inte omfattas av förbudet i beslut 2000/766/EG.

- (4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel⁽⁸⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 808/2003⁽⁹⁾, fastställs bestämmelser för skydd av djurs och människors hälsa i samband med insamling, transport, lagring, hantering, bearbetning, användning och bortskaftande av animaliska biprodukter, inbegripet villkor för användningen av dem i foder. Förordningen trädde i kraft den 1 maj 2003.
- (5) Med hänsyn till att det är möjligt, om än svårt, att göra skillnad mellan fiskmjöl och andra bearbetade djurproteiner som potentiellt utgör en risk för transmissibel spongiform encefalopati och även till att nya bestämmelser om kontroll av alla bearbetade djurproteiner infördes genom förordning (EG) nr 1774/2002, bör villkoren för användning av fiskmjöl, så som de för närvarande fastställs i beslut 2001/9/EG, förenklas.
- (6) I sitt yttrande av den 17 september 1999 om utfodring av ett djurslag med animaliskt protein som härrör från djur av samma art och i sitt yttrande av den 27 och 28 november 2000 om vetenskaplig grund för förbud mot djurprotein från foder för alla produktionsdjur angav Vetenskapliga styrkommittén att det inte finns belägg för naturlig förekomst av transmissibel spongiform encefalopati i icke idisslande produktionsdjur, såsom svin och fjäderfä.
- (7) Djurprotein från sådana icke idisslande produktionsdjur är för närvarande förbjudet eller begränsat enligt beslut 2000/766/EG och 2001/9/EG, eftersom det med nuvarande tester inte kan skiljas åt från förbjudet protein från andra djur än idisslare. Visst protein äventyrar dock inte kontrollen av potentiellt smittbärande bearbetat djurprotein i foder, och användningen av dem i foder bör därför tillåtas.

⁽¹⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 160, 28.6.2003, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 177, 30.6.2001, s. 60.

⁽⁴⁾ EGT L 45, 15.2.2002, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 306, 7.12.2000, s. 32.

⁽⁶⁾ EGT L 84, 28.3.2002, s. 71.

⁽⁷⁾ EGT L 2, 5.1.2001, s. 32.

⁽⁸⁾ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 117, 13.5.2003, s. 1.

- (8) Den 6–7 mars 2003 antog Vetenskapliga styrkommittén ett yttrande och en rapport om dikalciumfosfat och trikalciumfosfat av ben från nötkreatur som används som foder eller gödsel. Eftersom trikalciumfosfat inte anses utgöra en risk för transmissibel spongiform encefalopati under förutsättning att vissa bearbetningsvillkor uppfylls, och då det inte äventyrar kontrollen av potentiellt smittbärande djurprotein, bör användningen av trikalciumfosfat tillåtas.
- (9) Då beslut ännu inte fattats om fastställande av BSE-status för medlemsstaterna, och för tydlighetens skull, bör de bestämmelser som fastställs i beslut 2000/766/EG gälla alla medlemsstater oavsett deras framtida BSE-status. Dessutom bör dessa bestämmelser uppdateras med hänsyn till förordning (EG) nr 1774/2002.
- (10) För att se till att bovin spongiform encefalopati inte överförs till tredje land via potentiellt kontaminerat bearbetat djurprotein, och för att förebygga risken för bedrägligt återinförande till gemenskapen, bör export av bearbetat djurprotein från idisslande djur, utom när det används i foder för sällskapsdjur, förbjudas.
- (11) Om och när de nödvändiga kontrollredskapen är tillfredsställande och tillräckliga bevis föreligger för genomförandet av de nuvarande bestämmelserna i alla medlemsstater, bör förbudet mot användning av fiskmjöl till idisslare, användningen av protein från fjäderfä till andra produktionsdjur än idisslare samt användningen av protein från svin till andra än idisslande produktionsdjur ses över.
- (12) Förordning (EG) 999/2001 bör därför ändras. Beslut 2000/766/EG och beslut 2001/9/EG bör upphöra att gälla.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I, IV och XI till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

I artikel 1 i förordning (EG) nr 1326/2001 skall punkt 2 strykas.

Artikel 3

Beslut 2000/766/EG och beslut 2001/9/EG upphör att gälla. Hänvisningar till de upphävda besluten skall förstås som hänvisningar till den här förordning.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2003.

Bestämmelserna i denna förordning skall ses över utifrån nya vetenskapliga rön och nya kontrollmetoder.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Bilagorna I, IV och XI till förordning (EG) nr 999/2001 skall ändras på följande sätt:

1. Bilaga I skall ersättas med följande:

"BILAGA I

SÄRSKILDA DEFINITIONER

1. I denna förordning skall följande definitioner gälla enligt vad som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 (*), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 (**) och rådets direktiv 79/373/EEG (***):
 - a) Förordning (EG) nr 1774/2002:
 - i) 'produktionsdjur' i artikel 2.1 f,
 - ii) 'foder för sällskapsdjur' i punkt 41 i bilaga I,
 - iii) 'bearbetat animaliskt protein' i punkt 42 i bilaga I,
 - iv) 'gelatin' i punkt 26 i bilaga I,
 - v) 'blodprodukter' i punkt 4 i bilaga I,
 - vi) 'blodmjöl' i punkt 6 i bilaga I, och
 - vii) 'fiskmjöl' i punkt 24 i bilaga I.
 - b) Definitionen av 'foder' i artikel 3.4 i förordning (EG) nr 178/2002.
 - c) Definitionen av 'helfoder' i artikel 2 d i direktiv 79/373/EEG.
2. I denna förordning avses med
 - a) *inhemskt fall av BSE*: fall av bovin spongiform encefalopati för vilket det inte klart har fastställts att det är ett direkt resultat av en infektion före import av levande djur.
 - b) *urskiljbar fettvävnad*: inre eller yttre kroppsfett som avlägsnats under slakt och styckning, särskilt färskt fett från hjärta, bukhinna och njurar hos nötkreatur, samt fett som härstammar från styckningslokaler.
 - c) *kohort*: en grupp av djur som
 - i) är födda i samma besättning som det smittade nötkreaturet tolv månader före eller efter födseln av detta nötkreatur, eller
 - ii) har fötts upp tillsammans med det smittade nötkreaturet vid någon tidpunkt under det första levnadsåret och som kan ha utfodrats med samma foder som det sjuka nötkreaturet utfodrades med under sitt första levnadsår.

(*) EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

(**) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

(***) EGT L 86, 6.4.1979, s. 30."

2. Bilaga IV skall ersättas med följande:

"BILAGA IV

UTFODRING AV DJUR

Utvidgning av det förbud som föreskrivs i artikel 7.1

1. Det förbud som föreskrivs i artikel 7.1 skall utvidgas till att omfatta utfodring
 - a) av produktionsdjur, med undantag för utfodring av köttätande pälsproducerande djur, med
 - a) bearbetat animaliskt protein,
 - b) gelatin från idisslande djur,
 - c) blodprodukter,
 - d) hydrolyserat protein,
 - e) dikalciumfosfat och trikalciumfosfat av animaliskt ursprung,
 - f) foder som innehåller sådant protein som anges i punkterna a–e,
 - b) av idisslare med animaliskt protein och foder som innehåller sådant protein.

2. I. Undantag från de förbud som föreskrivs i artikel 7.1 och 7.2 och särskilda villkor för tillämpningen av sådana undantag.

A. Förbudet i artikel 7.1 och 7.2 skall inte tillämpas på

- a) utfodring av icke idisslare med de proteiner som avses i i, ii och iii och med foder som härrör från sådant protein, under förutsättning att detta protein i tillämpliga fall har bearbetats enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1774/2002:
 - i) Fiskmjöl, enligt villkoren i punkt B.
 - ii) Hydrolyserat protein som härrör från skinn och hudar från icke idisslare och idisslare, enligt villkoren i punkt C.
 - iii) Dikalciumfosfat och trikalciumfosfat, enligt villkoren i punkt D.
- b) utfodring av idisslare med de proteiner som avses i i, ii och iii och med produkter som härrör från sådant protein, under förutsättning att detta protein i tillämpliga fall har bearbetats enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1774/2002:
 - i) Mjölk, mjölkbaserade produkter och råmjölk.
 - ii) Ägg och äggprodukter.
 - iii) Gelatin som härrör från icke idisslare.
- c) Utfodring av fisk med blodprodukter och blodmjöl som härrör från icke idisslare, under förutsättning att dessa proteiner i tillämpliga fall har bearbetats enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 1774/2002 och med foder som härrör från sådant protein, enligt villkoren i punkt E.

B. Villkor för användningen av fiskmjöl och foder som innehåller fiskmjöl vid utfodringen av icke idisslande produktionsdjur med undantag för köttätande pälsproducerande djur.

- a) Fiskmjöl skall framställas i bearbetningsanläggningar som endast framställer produkter som härrör från fisk och som har godkänts för detta ändamål av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1774/2002.
- b) Varje sändning av importerat fiskmjöl skall innan den övergår till fri omsättning i gemenskapen analyseras enligt kommissionens direktiv 98/88/EG (*).
- c) Foder som innehåller fiskmjöl skall framställas i anläggningar som inte framställer foder för idisslare och som har godkänts för detta ändamål av den behöriga myndigheten.

Oavsett vad som sagts i det föregående

- i) krävs inte ett särskilt godkännande för produktion av helfoder av foder som innehåller fiskmjöl för hemmablandare som
 - registrerats av den behöriga myndigheten,
 - endast uppföder icke idisslare,
 - framställer helfoder enbart för den egna gårdens bruk, och
 - under förutsättning att det foder som innehåller fiskmjöl som används i produktionen innehåller mindre än 50 % råprotein.
- ii) Produktionen av foder för idisslare i anläggningar som även framställer foder som innehåller fiskmjöl för andra djurarter får godkännas av den behöriga myndigheten på följande villkor:
 - Bulkfoder och förpackat foder avsett för idisslare skall tillverkas i lokaler som är fysiskt avskilda från lokaler där foder som innehåller fiskmjöl tillverkas.
 - Bulkfoder avsett för idisslare skall förvaras i lokaler som är fysiskt avskilda från lokaler där bulkfiskmjöl och bulkfoder som innehåller fiskmjöl förvaras under lagring, transport och förpackning.
 - Uppgifter om inköp och användning av fiskmjöl och om försäljning av foder som innehåller fiskmjöl skall göras tillgängliga för den behöriga myndigheten i minst fem år.
 - Rutintester skall utföras på foder avsett för idisslare för att säkerställa att det inte innehåller förbjudet protein, bland annat fiskmjöl.
- d) Märkningen av foder som innehåller fiskmjöl och åtföljande handlingar skall innehålla följande uppgift: 'Innehåller fiskmjöl — får inte användas för utfodring av idisslare'.

e) Bulkfoder som innehåller fiskmjöl skall transporteras med fordon som inte samtidigt transporterar foder för idisslare. Om fordonet därefter används för transport av foder avsett för idisslare skall det rengöras nog enligt ett förfarande som godkänts av den behöriga myndigheten för att undvika korskontaminering.

f) Användning och lagring av foder som innehåller fiskmjöl skall förbjudas på gårdar där idisslare hålls.

Genom undantag från detta villkor får den behöriga myndigheten tillåta att foder som innehåller fiskmjöl används och lagras på gårdar där idisslare hålls, om de är säkra på att det på gården vidtas åtgärder för att förhindra att foder som innehåller fiskmjöl används för utfodring av idisslare.

C. Villkor för användningen av hydrolyserat protein som härrör från icke idisslare eller från skinn och hudar från idisslare och foder som innehåller sådant protein vid utfodring av icke idisslande produktionsdjur, med undantag för utfodring av köttätande pälsproducerande djur.

a) Hydrolyserat protein skall framställas i bearbetningsanläggningar som godkänts av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1774/2002.

b) Foder som innehåller hydrolyserat protein skall framställas i anläggningar som inte framställer foder för idisslare och som har godkänts för detta ändamål av den behöriga myndigheten.

Oavsett vad som sagts i det föregående

i) krävs inget särskilt godkännande för produktion av helfoder av foder som innehåller hydrolyserat protein för hemmablandare

— som registrerats av den behöriga myndigheten,

— som endast uppföder icke idisslare,

— som producerar helfoder enbart för den egna gårdens bruk och

— under förutsättning att det foder som innehåller hydrolyserat protein som används i produktionen innehåller mindre än 50 % råprotein,

ii) får produktionen av foder för idisslare i anläggningar som även producerar foder som innehåller hydrolyserat protein för andra djurarter får godkännas av den behöriga myndigheten på följande villkor:

— Bulkfoder och förpackat foder avsett för idisslare skall tillverkas i lokaler som är fysiskt avskilda från lokaler där foder som innehåller hydrolyserat protein tillverkas.

— Bulkfoder avsett för idisslare skall förvaras i lokaler som är fysiskt avskilda från lokaler där hydrolyserat protein i bulk och bulkfoder som innehåller hydrolyserat protein förvaras under lagring, transport och förpackning.

— Uppgifter om inköp och användning av hydrolyserat protein och om försäljning av foder som innehåller hydrolyserat protein skall göras tillgängliga för den behöriga myndigheten i minst 5 år.

c) Märkningen av foder som innehåller hydrolyserat protein och åtföljande handlingar skall innehålla följande uppgift: 'Innehåller hydrolyserat protein — får inte användas för utfodring av idisslare'.

d) Bulkfoder som innehåller hydrolyserat protein skall transporteras med fordon som inte samtidigt transporterar foder för idisslare. Om fordonet därefter används för transport av foder avsett för idisslare skall det rengöras nog enligt ett förfarande som godkänts av den behöriga myndigheten för att undvika korskontaminering.

e) Användning och lagring av foder som innehåller hydrolyserat protein skall förbjudas på gårdar där idisslare hålls.

Genom undantag från detta villkor får den behöriga myndigheten tillåta att foder som innehåller hydrolyserat protein används och lagras på gårdar där idisslare hålls, om de är säkra på att det på gården vidtas åtgärder för att förhindra att foder som innehåller hydrolyserat protein används för utfodring av idisslare.

D. Villkor för användningen av dikalciumfosfat och trikalciumfosfat och foder som innehåller sådant protein vid utfodring av icke idisslande produktionsdjur med undantag för utfodring av köttätande pälsproducerande djur.

a) Dikalciumfosfat och trikalciumfosfat skall framställas i bearbetningsanläggningar som godkänts av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1774/2002.

- b) Foder som innehåller dikalciumfosfat och trikalciumfosfat skall framställas i anläggningar som inte framställer foder för idisslare och som har godkänts för detta ändamål av den behöriga myndigheten.

Oavsett vad som sagts i det föregående

- i) krävs inget särskilt godkännande för produktion av helfoder av foder som innehåller dikalciumfosfat och trikalciumfosfat för hemmablandare
- som registrerats av den behöriga myndigheten,
 - som endast uppföder icke idisslare,
 - som producerar helfoder enbart för den egna gårdens bruk, och
 - under förutsättning att det foder som innehåller dikalciumfosfat och trikalciumfosfat som används i produktionen innehåller mindre än 10 % totalfosfor,
- ii) får produktionen av foder för idisslare i anläggningar som även producerar foder som innehåller dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat för andra djurarter godkännas av den behöriga myndigheten på följande villkor:
- Bulkfoder och förpackat foder avsett för idisslare skall tillverkas i lokaler som är fysiskt avskilda från lokaler där foder som innehåller dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat tillverkas.
 - Bulkfoder avsett för idisslare skall förvaras i lokaler som är fysiskt avskilda från lokaler där dikalciumfosfat och trikalciumfosfat i bulk och bulkfoder som innehåller dikalciumfosfat och trikalciumfosfat förvaras under lagring, transport och förpackning.
 - Uppgifter om inköp och användning av dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat och om försäljning av foder som innehåller dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat skall göras tillgängliga för den behöriga myndigheten i minst fem år.
- c) Märkningen av foder som innehåller dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat och åtföljande handlingar skall innehålla följande uppgift: 'Innehåller dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat — får inte användas för utfodring av idisslare'.
- d) Bulkfoder som innehåller dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat skall transporteras med fordon som inte samtidigt transporterar foder för idisslare. Om fordonet därefter används för transport av foder avsett för idisslare skall det rengöras noga enligt ett förfarande som godkänts av den behöriga myndigheten för att undvika korskontaminering.
- e) Användning och lagring av foder som innehåller dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat skall förbjudas på gårdar där idisslare hålls.

Genom undantag från detta villkor får den behöriga myndigheten tillåta att foder som innehåller dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat används och lagras på gårdar där idisslare hålls, om de är säkra på att det på gården vidtas åtgärder för att förhindra att foder som innehåller dikalciumfosfat eller trikalciumfosfat används för utfodring av idisslare.

- E. Villkor för användningen av blodprodukter, blodmjöl och foder som innehåller sådant protein som inte härrör från idisslare vid utfodring av odlad fisk:

- a) Blodet skall härröra från av EU godkända slakterier som inte slaktar idisslare och som registrerats som slakterier som inte slaktar idisslare, och det skall transporteras direkt till bearbetningsanläggningen i fordon avsedda enbart för transport av blod från icke idisslare. Om fordonet har använts för transport av blod från idisslare, skall det, efter rengöring, inspekteras av den behöriga myndigheten före transport av blod från icke idisslare.

Oavsett vad som sagts i det föregående får den behöriga myndigheten tillåta slakt av idisslare i slakterier som samlar in blod från icke idisslare avsett för produktion av blodmjöl och blodprodukter för användning i fiskfoder om dessa slakterier använder ett erkänt kontrollsystem. Kontrollsystemet skall inbegripa åtminstone

- slakt av icke idisslare fysiskt avskilt från slakt av idisslare,
- insamling, lagring, transport och förpackning av blod som härrör från icke idisslare i lokaler som är fysiskt avskilda från lokaler där blod från idisslare samlas in, förvaras, transporteras och förpackas, och
- regelbunden provtagning och analys av blod från icke idisslare för förekomst av protein från idisslare.

- b) Blodprodukter och blodmjöl skall framställas i anläggningar som enbart bearbetar blod från icke idisslare och som godkänts av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 17 i förordning (EG) nr 1774/2002.

Oavsett vad som sagts i det föregående får den behöriga myndigheten tillåta produktion av blodprodukter för användning i fiskfoder i anläggningar som bearbetar blod från idisslare och som har ett erkänt kontrollsystem för förebyggande av korskontaminering. Kontrollsystemet skall inbegripa åtminstone

- bearbetning av blod från icke idisslare i ett slutet system som är fysiskt avskilt från bearbetning av blod från idisslare,
 - transport, lagring och förpackning av råvaror i bulk och färdiga blodprodukter i bulk som härrör från icke idisslare i lokaler som är fysiskt avskilda från lokaler där råvaror i bulk och färdiga produkter i bulk som härrör från idisslare förvaras under lagring, transport och förpackning, och
 - regelbunden provtagning och analys av blodprodukter från icke idisslare för förekomst av protein från idisslare.
- c) Foder som innehåller blodprodukter eller blodmjöl skall framställas i anläggningar som framställer fiskfoder och som inte tillreder foder för andra produktionsdjur, med undantag för köttätande pälsproducerande djur, och som beviljats tillstånd för detta ändamål av den behöriga myndigheten.
- d) Märkningen av foder som innehåller blodprodukter och blodmjöl samt åtföljande handelsdokument eller hälsointyg skall beroende på vad som är lämpligt innehålla följande uppgift: 'Innehåller blodprodukter — får användas enbart för utfodring av fisk' eller 'Innehåller blodmjöl — får användas enbart för utfodring av fisk'.
- e) Fordon som använts för transport av fiskfoder i bulk som innehåller blodprodukter eller blodmjöl skall inte användas för transport av foder för andra produktionsdjur, med undantag för köttätande pälsproducerande djur, utom om fordonet, efter rengöring, inspekterats av den behöriga myndigheten.
- f) Användning och lagring av fiskfoder som innehåller blodprodukter eller blodmjöl skall förbjudas på gårdar där andra produktionsdjur hålls, med undantag för köttätande pälsproducerande djur.

3. II. Allmänna genomförandebestämmelser

- A. Medlemsstaterna skall till de övriga medlemsstaternas och kommissionens förfogande ställa en uppdaterad förteckning över av EU godkända slakterier som registrerats som slakterier som inte slaktar idisslare och godkända bearbetningsanläggningar som producerar hydrolyserat protein, dikalciumfosfat, trikalцийfosfat, fiskmjöl, blodprodukter eller blodmjöl och anläggningar, men undantag för hemmablandare, som beviljats tillstånd att tillverka foder som innehåller detta protein, och som verkar i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning inom 60 dagar från det att denna förordning har trätt i kraft. Eventuella ändringar av förteckningen skall omgående anmälas till de övriga medlemsstaterna och kommissionen.
- B. a) Bearbetat djurprotein i bulk, med undantag för fiskmjöl, och foder i bulk som innehåller sådant protein, skall lagras och transporteras i för detta ändamål särskilt avsedda utrymmen eller fordon. Dessa kan endast användas för andra ändamål, efter rengöring, efter det att de har inspekterats av den behöriga myndigheten.
- b) Fiskmjöl i bulk, hydrolyserat protein i bulk som avses i punkt A a ii i del I, dikalciumfosfat och trikalцийfosfat i bulk som avses i punkt A a iii i del I samt blodmjöl och blodprodukter som avses i punkt A c i del I skall lagras och transporteras i utrymmen och fordon avsedda för detta ändamål.
- c) Oavsett vad som sagts i punkt b
- i) får utrymmen och fordon användas för lagring och transport av foder som innehåller samma protein,
 - ii) kan utrymmen och fordon, efter rengöring, användas för andra ändamål efter det att de har inspekterats av den behöriga myndigheten, och
 - iii) får fordon som transporterar fiskmjöl användas för andra ändamål om företaget har ett kontrollsystem som godkänts av den behöriga myndigheten för förebyggande av korskontaminering. Kontrollsystemet skall inbegripa åtminstone
 - uppgifter om material som transporteras och om rengöringen av fordonet, och
 - regelbunden provtagning och analys av transporterade foder för förekomst av fiskmjöl.

Den behöriga myndigheten skall utföra täta kontroller på plats för att säkerställa att kontrollplanen tillämpas korrekt.

- C. Foder, inbegripet foder för sällskapsdjur, som innehåller annat bearbetat djurprotein än fiskmjöl, blodprodukter som härrör från icke idisslare eller blodprodukter som härrör från idisslare skall inte tillverkas i anläggningar som framställer foder för produktionsdjur, med undantag för köttätande pälsproducerande djur.

Foder för sällskapsdjur och foder avsett för köttätande pälsproducerande djur som innehåller fiskmjöl, hydrolyserat protein som avses i punkt A a ii i del I, dikalciumfosfat och trikalciumfosfat som avses i punkt A a iii i del I samt blodmjöl och blodprodukter som avses i punkt A c i del I skall tillverkas och transporteras enligt de bestämmelser som avses i punkterna B c, B e, C b, C d, D b, D d, E c och E e i del I.

- D. Export till tredje land av bearbetade djurproteiner som härrör från idisslare och av produkter som innehåller sådana bearbetade djurproteiner är förbjuden.

Export av annat bearbetat djurprotein och blodprodukter och produkter som innehåller sådant protein tillåts endast på följande villkor:

— De är avsedda för användning som inte är förbjuden enligt artikel 7.

— Ett skriftligt avtal skall slutas med det tredje landet före exporten, vilket inbegriper att det tredje landet förbinder sig att ta hänsyn till slutanvändningen och att inte återexportera det bearbetade animaliska proteinet, blodprodukter och produkter som innehåller sådant protein vars användning är förbjuden enligt artikel 7.

För att genomförandet av denna förordning skall vara effektivt skall de medlemsstater som tillåter export av detta slag via Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om de villkor som avtalats med det berörda tredje landet.

Åtgärderna i denna punkt skall inte gälla fiskmjöl, förutsatt att det uppfyller de villkor som fastställs i punkt B, produkter som innehåller sådant fiskmjöl eller foder för sällskapsdjur.

- E. Den behöriga myndigheten skall utföra dokumentkontroller och fysiska kontroller, däribland fodertester genom hela produktions- och distributionskedjan enligt rådets direktiv 95/53/EG (**) för att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i direktivet och i denna förordning. Om förekomst av förbjudna djurproteiner upptäcks skall rådets direktiv 95/53/EG gälla.

- F. Bestämmelserna om produktion och användning av bearbetat djurprotein i förordning (EG) nr 1774/2002 skall gälla för foder som omfattas av denna bilaga.

(*) EGT L 318, 27.11.1998, s. 45.

(**) EGT L 265, 5.11.1995, s. 17."

3. I bilaga XI skall del C strykas.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1235/2003**av den 10 juli 2003****om införande av en preliminär antidumpningstull på import av kisel med ursprung i Ryska federationen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 12 oktober 2002 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat "tillkännagivandet om inledande") som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till gemenskapen av kisel med ursprung i Ryssland.
- (2) Antidumpningsförfarandet inleddes till följd av ett klagomål som den 30 augusti 2002 ingavs av Liaison Committee of the Ferro-Alloy Industry (Euroalliages, nedan kallat "den klagande") såsom företrädare för tillverkare som svarar för 100 % av gemenskapens produktion av kisel. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av produkten i fråga och därav följande väsentlig skada, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att det skulle vara motiverat att inleda ett förfarande.
- (3) Kommissionen underrättade officiellt den klagande, de exporterande tillverkare, importörer, handlare, leverantörer, användare och sammanslutningar som såvitt känt var berörda samt företrädarna för Ryssland om att förfarandet hade inletts. Berörda parter gavs tillfälle att inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.
- (4) Den klagande, de exporterande tillverkarna, importörerna, leverantörerna och användarna lämnade skriftliga synpunkter. Kommissionen hörde alla parter som inom föreskriven tid begärt detta och visat att det fanns särskilda skäl att höra dem.
- (5) För att de exporterande tillverkarna i Ryssland skulle kunna ansöka om marknadsekonomisk status eller om individuell behandling sände kommissionen ansökningsformulär till de tre ryska företag som angavs i klagomålet. Samtliga tre ryska företag ansökte om marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 i grundförordningen eller om individuell behandling, om det i samband med undersökningen skulle konstateras att de inte uppfyllde villkoren för att beviljas marknadsekonomisk status.
- (6) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som såvitt känt var berörda och till alla andra företag som gav sig till känna inom tidsfristerna i tillkännagivandet om inledande. Svar erhöles från de klagande tillverkarna i gemenskapen, de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, tre importörer, tre leverantörer, fem användare och en sammanslutning av användare.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ EGT L 305, 7.11.2002, s. 1.⁽³⁾ EGT C 246, 12.10.2002, s. 12.

- (7) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde som nödvändiga för ett preliminärt avgörande i fråga om dumpning, därav vållad skada och gemenskapens intresse. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:
- a) *Exporterande tillverkare*
 - OJSC Bratsk Aluminium Plant, Bratsk, Irkutskregionen, Ryssland (som tillhör RUSAL-holdingkoncernen)
 - SUAL-Kremny-Ural LLC ("SKU"), Kamensk, Uralregionen, Ryssland (som tillhör SUAL-holdingkoncernen)
 - JSC ZAO Kremny, Irkutsk, Irkutskregionen, Ryssland (tillhör SUAL-holdingkoncernen)
 - b) *Importör*
 - Pultwen Ltd, Maidenhead, Förenade kungariket
 - c) *Tillverkare i gemenskapen*
 - Invensil, Pechiney-koncernen, Paris, Frankrike
 - Ferroatlantica, Madrid, Spanien
 - R W Silicium, Pocking, Tyskland
 - d) *Tillverkare i det jämförbara landet*
 - Fesil ASA, Trondheim, Norge
 - Elkem ASA, Oslo, Norge
- (8) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 oktober 2001 till och med den 30 september 2002 (nedan kallad "undersökningsperioden" eller i tabellerna "UP"). Undersökningen av skadeindikatorernas utveckling omfattade perioden från och med den 1 januari 1998 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (9) Den berörda produkten är kisel med ursprung i Ryssland, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 2804 69 00 (innehållande mindre än 99,99 viktprocent kisel).
- (10) Kisel tillverkas i elektriska ljusbågsugnar genom karbotermisk reduktion av kvarts i närvaro av olika typer av kolhaltiga reduktionsmedel. Det marknadsförs i form av stycken, korn eller pulver i enlighet med internationellt godkända tekniska specifikationer avseende renhetsgrad. Kisel används främst i två industrier, nämligen i den kemiska industrin för framställning av metylklorsilaner eller triklorsilaner och tetraklorkisel och i aluminiumindustrin för framställning av aluminiumlegeringar och primära och sekundära smältverk avsedda för framställning av gjutlegeringar för olika industrier, särskilt bilindustrin. Kisel med högre renhetsgrad, dvs. minst 99,99 viktprocent kisel, som i huvudsak används i den elektroniska halvledarindustrin, klassificeras enligt ett annat KN-nummer och omfattas inte av detta förfarande.

2. Likadan produkt

- (11) Samtliga ryska exporterande tillverkare som samarbetade i samband med undersökningen hävdade att kisel som tillverkas i Ryssland och exporteras till gemenskapsmarknaden inte kan anses vara jämförbart med kisel som tillverkas i gemenskapen. De hävdade framför allt att kisel som tillverkas i Ryssland är av mycket lägre kvalitet än kisel som tillverkas av gemenskapsindustrin, vilket skulle bero på skillnader i den kemiska sammansättningen.
- (12) Kommissionen anser att kisel som tillverkas i gemenskapen, kisel som tillverkas i Ryssland och kisel som tillverkas i det jämförbara landet (Norge) trots vissa skillnader i fråga om kemisk sammansättning och renhetsgrad i allt väsentligt är samma produkt, eftersom de kemiska skillnaderna rör spårelement och inte ändrar produktens grundläggande natur. Det kunde också konstateras att kisel från EU, Ryssland och Norge hade samma fysiska egenskaper och att de alla såldes till olika användargrupper för olika användningsområden. Olikheter i kvalitet beaktades vid jämförelsen mellan den produkt som exporteras av de ryska tillverkarna och den produkt som tillverkas och säljs på gemenskapsmarknaden. Påståendet avvisas därför preliminärt.

- (13) Det anses således preliminärt att kisel som tillverkas i Ryssland och säljs på den inhemska marknaden och exporteras till gemenskapen, kisel som säljs på den inhemska marknaden i Norge och kisel som tillverkas och säljs i gemenskapen av gemenskapsindustrin har i stort sett samma fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma användningsområden. Den preliminära slutsatsen är därför att dessa produkter utgör likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.
- (14) En rysk exporterande tillverkare hävdade att den tabell över produktkontrollnummer som kommissionen bifogat antidumplingsfrågeformuläret inte innehöll tillräckligt detaljerade uppgifter avseende den kemiska sammansättningen av de olika typerna av kisel och att det därför inte var möjligt att göra en ordentlig jämförelse av de olika kvaliteterna av kisel. Eftersom detta påstående inte underbyggdes med ett konkret förslag förrän långt efter det att tidsfristen för inlämnande av svar på frågeformuläret löpt ut, kan kommissionen på detta stadium av förfarandet inte göra den analys som är nödvändig för att motivera en ändring av tabellen över produktkontrollnummer i frågeformuläret. Kommissionen kommer emellertid att analysera denna fråga mer ingående under återstoden av förfarandet.

C. DUMPNING

1. Normalvärde

a) Marknadsekonomisk status

- (15) Eftersom den pågående undersökningen inleddes innan ändringen av grundförordningen, dvs. förordning (EG) nr 1972/2002, trädde i kraft, gäller den nya ordning som fastställs i denna ändring inte för denna undersökning. I enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen fastställdes därför normalvärdet i enlighet med punkterna 1–6 i artikel 2 för de exporterande tillverkare som kunde visa att de uppfyllde kriterierna i artikel 2.7 c i den förordningen, dvs. att marknadsekonomiska förhållanden råder när det gäller produktion och försäljning av den berörda likadana produkten.
- (16) Ansökningar om marknadsekonomisk status mottogs från samtliga samarbetsvilliga ryska exporterande tillverkare. Ansökningarna analyserades med utgångspunkt i de fem kriterier som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen. Av undersökningen framgick att alla tre företag uppfyllde de nödvändiga villkoren.
- (17) Gemenskapsindustrin gavs tillfälle att lämna synpunkter och ifrågasatte i synnerhet om råvaruprierna var marknadspriser. Av den efterföljande undersökningen framgick att de tre ryska exporterande tillverkarnas priser för de viktigaste råvarorna låg i linje med världsmarknadspriserna och även med gemenskapsindustrins inköpspriser. I fråga om elektricitetspriserna markerades det tydligt att eventuella snedvridningar under undersökningens gång skulle justeras på lämpligt sätt.
- (18) Eftersom de samarbetsvilliga ryska exporterande tillverkarna svarade för 100 % av Rysslands kisel tillverkning och samtliga erhöll marknadsekonomisk status behövde uppgifterna från det jämförbara landet inte användas.

b) Fastställande av normalvärde

- (19) Vad normalvärdet beträffar fastställde kommissionen först för varje exporterande tillverkare huruvida dess sammanlagda inhemska försäljning av den berörda produkten var representativ i förhållande till dess sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen ansågs den inhemska försäljningen vara representativ om volymen av varje exporterande tillverkares sammanlagda inhemska försäljning motsvarade minst 5 % av volymen av dess sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. Av jämförelsen framgick att försäljningen på den inhemska marknaden var representativ.
- (20) För var och en av de typer som de exporterande tillverkarna sålde på sina inhemska marknader och som konstaterats vara direkt jämförbara med den typ av den berörda produkten som såldes på export till gemenskapen fastställdes det huruvida den inhemska försäljningen var representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på den inhemska marknaden av varje typ av den berörda produkten ansågs vara tillräckligt representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen på den inhemska marknaden av denna typ under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda försäljningsvolym av den jämförbara typen som exporterades till gemenskapen.

- (21) Kommissionen undersökte därefter om respektive företags inhemska försäljning kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.
- (22) Kommissionen undersökte även huruvida den inhemska försäljningen av varje typ av den berörda produkten kunde anses ha skett vid normal handel genom att fastställa andelen lönsam försäljning av den berörda typen till oberoende kunder. I de fall där försäljningsvolymen för kisel som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade produktionskostnaden utgjorde minst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen och där det vägda genomsnittliga priset för den typen var detsamma som eller översteg produktionskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning på den inhemska marknaden under undersökningsperioden, oavsett om denna försäljning varit lönsam eller inte. I de fall där volymen av den lönsamma försäljningen av kisel utgjorde mindre än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen eller där det vägda genomsnittliga priset för denna typ var lägre än produktionskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av endast den lönsamma försäljningen, förutsatt att denna försäljning utgjorde minst 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen.
- (23) I de fall där den lönsamma försäljningsvolymen av någon typ av kisel utgjorde mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen ansågs det att denna typ inte såldes i tillräckliga mängder för att normalvärdet skulle kunna baseras på priset på den inhemska marknaden.
- (24) I samtliga fall där ett konstruerat normalvärde användes fastställdes normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen genom att det till tillverkningskostnaden, vid behov justerad, för de exporterade typerna lades ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en skälig vinstmarginal.
- (25) Beträffande tillverkningskostnaderna, i synnerhet energikostnaderna, konstaterades det efter en jämförelse med de priser som representativa elproducenter i gemenskapen, det jämförbara landet och Ryssland tog ut att det pris som de ryska elleverantörerna tog ut av två kisel tillverkare inte rimligen kunde återspegla kostnaden för elproduktionen. Slutsatsen var därför att energikostnaden inte var tillförlitlig för dessa båda producenter. Det beslutades därför preliminärt att en annan rysk tillverkares energipris skulle användas.
- (26) I fråga om försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst användes i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen den berörda exporterande tillverkarens uppgifter.

2. Exportpris

- (27) De tre samarbetsvilliga exporterande tillverkarna sålde merparten av den berörda produkten till importörer i Europeiska unionen (Förenade kungariket), Schweiz och Brittiska Jungfruöarna. Enligt de uppgifter som är tillgängliga på det här stadiet av förfarandet måste dessa importörer anses vara oberoende. De tre samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas exportpriser fastställdes därför preliminärt på grundval av deras försäljningspriser till dessa importörer.

3. Jämförelse

- (28) För att en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset fritt fabrik skulle kunna göras togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar för olikheter som påstods och konstaterades påverka priserna och prisernas jämförbarhet. Justeringar gjordes i fråga om handelsled, inhemsk frakt, oceanfrakt, förpackning, kredit och andra kostnader såsom hantering och lastning samt tulldeklarationer. Två företag begärde en justering för olikheter i kvantitet. Justeringen beviljades inte, eftersom olikheterna i kvantitet tagits i beaktande genom en justering för olikheter i handelsled för olika typer av kunder. Ett företag begärde en justering för olikheter i fysiska egenskaper. På grundval av de styrkande handlingar som bifogades begäran konstaterades det att mer än 95 % av produkttyperna såldes till båda marknaderna, dvs. såväl gemenskapsmarknaden som den inhemska marknaden. Det gjordes därför en jämförelse mellan de produktkontrollnummer som hade liknande egenskaper. Det var följaktligen inte möjligt att bevilja en justering för olikheter i fysiska egenskaper, eftersom dessa inte var tillräckligt underbyggda för varje enskild handelstransaktion.

4. Dumpningsmarginal

- (29) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och de vägda genomsnittliga exportpriserna, som fastställts enligt ovan. Av jämförelsen framgick att dumpning förekom. Den preliminära dumpningsmarginalen uttrycktes i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull.
- (30) Eftersom SKU LLC och ZAO Kremny tillhör samma koncern (SUAL) beräknades endast en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal för dessa företag. Kommissionen har nämligen som praxis att fastställa en enda dumpningsmarginal för exporterande tillverkare som är varandra närstående, eftersom möjligheten att framtida export till gemenskapen sker genom de företag som har den lägsta marginalen därigenom utesluts.
- (31) De preliminära dumpningsmarginalerna är följande:

OJSC "Bratsk Aluminium Plant" (RUSAL-koncernen)	24,0 %
SKU LLC, Sual-Kremny-Ural och ZAO Kremny (SUAL-koncernen)	33,4 %

- (32) Eftersom samarbetsviljan i Ryssland var 100 % fastställdes den preliminära övriga dumpningsmarginalen till en nivå motsvarande den högsta marginalen för ett samarbetsvilligt företag, dvs. 33,4 %.

D. SKADA

1. Definition av gemenskapsindustrin

- (33) De tre klagande gemenskapstillverkarna besvarade frågeformulären och samarbetade till fullo i undersökningen. De svarade under undersökningsperioden för 100 % av tillverkningen i gemenskapen. Det konstaterades att en av de tre klagande gemenskapstillverkarna under undersökningsperioden importerade den berörda produkten från andra tredje länder, särskilt från Sydafrika. Denna gemenskapstillverkare importerade den berörda produkten främst för att komplettera produktutbudet för sina kunder. Importen minskade under skadeundersökningsperioden, särskilt mellan 1998 och 1999 då den minskade med hälften efter det att den berörda tillverkaren installerat nya produktionsanläggningar i gemenskapen och ett strategiskt åtagande gjorts till gemenskapens kiselmarknad. Under undersökningsperioden motsvarade de importerade kvantiteterna endast 2,1 % av gemenskapsindustrins försäljningsvolym av kisel i gemenskapen (3,5 % av den berörda tillverkarens försäljning). Vad produktionen beträffar är siffrorna 1,9 % respektive 3,2 %. Med tanke på hur liten andel denna import utgör dras slutsatsen att den inte påverkar den berörda tillverkarens status som gemenskapstillverkare.
- (34) De tre klagande gemenskapstillverkarna anses därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

2. Skada

2.1 Förbrukning i gemenskapen

- (35) Förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av uppgifter om gemenskapsindustrins samlade leveransvolym i gemenskapen, på Eurostatuppgifter beträffande import från andra tredje länder och på kontrollerade siffror rörande försäljning till gemenskapen från det berörda landet.

TABELL 1

Förbrukning i gemenskapen (baserad på försäljningsvolym)

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Ton	290 684	325 234	388 938	373 950	371 540
<i>Index</i>	100	112	134	129	128
<i>Förändring från föregående år</i>		+ 12 %	+ 20 %	- 4 %	- 1 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformuläret och Eurostat.

- (36) Förbrukningen av kisel i EU nådde sin höjdpunkt 2000 med nästan 390 000 ton innan den åter föll såväl 2001 som under undersökningsperioden och slutligen stannade på 371 540 ton. Sammanlagt skedde en ökning på 28 % under hela skadeundersökningsperioden.

2.2 Berörd import

a) Den berörda importens omfattning

- (37) Mellan 1998 och undersökningsperioden utvecklades importvolymen till EU från Ryssland på följande sätt:

TABELL 2

Berörd importvolym

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Ton	10 798	6 272	14 172	16 907	18 006
<i>Index</i>	100	58	131	157	167
<i>Förändring från föregående år</i>		- 42 %	- 126 %	+ 19 %	+ 7 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformuläret.

- (38) Mellan 1998 och 1999 minskade importen av kisel från Ryssland med mer än 40 % (4 526 ton). Från och med 1999 och under hela återstoden av skadeundersökningsperioden ökade importen från år till år i absoluta tal. Importen ökade särskilt mycket 2000 (med 7 900 ton) och ökade åter såväl 2001 (med 2 735 ton) som under undersökningsperioden (med 1 099 ton), detta trots att förbrukningen i EU minskade under 2001 och under undersökningsperioden. Till följd av detta ökade importen från Ryssland med sammanlagt mer än 67 % under skadeundersökningsperioden.

b) Den berörda importens marknadsandel

- (39) Marknadsandelen för importen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

TABELL 3

Marknadsandel för importen från Ryssland (baserad på försäljningsvolym)

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Andel av EU-marknaden i procent	3,7	1,9	3,6	4,5	4,8
<i>Förändring från föregående år</i>		- 1,8 %	+ 1,7 %	+ 0,9 %	+ 0,3 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i svar på frågeformuläret och Eurostat.

- (40) Marknadsandelen för importen från Ryssland följde en liknande positiv utveckling som importvolymen, dock i mindre skala på grund av den dämpande effekten av den ökande förbrukningen i EU. Under skadeundersökningsperioden ökade marknadsandelen för den dumpade importen med 1,1 procentenheter eller med nästan en tredjedel.
- (41) Mellan 1998 och 1999 ledde en minskad exportvolym till att de ryska tillverkarna förlorade nästan hälften av sina marknadsandelar (från 3,7 % till 1,9 %). Förlusten återtogs i stor utsträckning under det efterföljande året och marknadsandelen ökade därefter ytterligare för att nå sin höjdpunkt (4,8 %) under undersökningsperioden.

c) Genomsnittspriser för den dumpade importen

- (42) Utvecklingen av priset vid gemenskapens gräns för kisel från Ryssland som säljs på gemenskapsmarknaden framgår av tabellen nedan.

TABELL 4

Genomsnittspris för den dumpade importen

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Euro	1 048	963	1 131	999	929
<i>Index</i>	100	92	108	95	89
<i>Förändring från föregående år</i>		- 8 %	+ 17 %	- 12 %	- 7 %

Källa: Eurostat.

- (43) Under skadeundersökningsperioden minskade genomsnittspriset för den dumpade importen med 11 %. Prisminskningen var särskilt tydlig (-19 %) mellan 2000, när genomsnittspriset på grund av ökad efterfrågan i EU nådde en höjdpunkt på 1 131 euro per ton, och undersökningsperioden, under vilken priset nådde sin lägsta nivå (929 euro per ton).

d) Prisunderskridande och prisnedgång

- (44) För att fastställa om prisunderskridande förelåg undersöktes uppgifter som avsåg undersökningsperioden. Som fastställs i skäl 10 finns det flera olika typer av kisel som tillverkas och säljs på gemenskapsmarknaden, både av gemenskapsindustrin och av exporterande tillverkare i Ryssland. Prisunderskridande fastställdes på grundval av en direkt jämförelse mellan de försäljningspriser som gemenskapsindustrin tog ut för de olika typerna av kisel och de försäljningspriser som de berörda exporterande tillverkarna tog ut. För varje produkttyp jämfördes alla priser efter avdrag för rabatter och andra avdrag.
- (45) För de berörda exporterande tillverkarna användes försäljningspriserna cif vid gemenskapens gräns, med tillägg för tull och lossningskostnader. Gemenskapsindustrins försäljningspriser justerades vid behov till nivån fritt fabrik, dvs. utan transportkostnader.
- (46) Jämförelsen (på grundval av vägda genomsnitt) visade att de genomsnittliga prisunderskridandemarginalerna, uttryckta i procent av gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser, var över 11 % för Ryssland.
- (47) Denna nivå av prisunderskridande bör också ses mot bakgrund av det faktum att priserna minskade avsevärt under skadeundersökningsperioden och, med tanke på gemenskapsindustrins förluster, kan anses ha varit utsatta för ett tryck nedåt.

2.3 Gemenskapsindustrins ekonomiska situation*a) Inledande anmärkning*

- (48) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen undersöktes alla ekonomiska faktorer och indikatorer som hade betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd.

b) Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

TABELL 5

Produktion

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Ton	107 303	129 285	143 268	147 811	143 818
<i>Index</i>	100	120	134	138	134
<i>Förändring från föregående år</i>		+ 20 %	+ 14 %	+ 3 %	- 3 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (49) Gemenskapsindustrins produktion ökade under skadeundersökningsperioden med 34 %, men sjönk med 3 % mellan 2001 och undersökningsperioden. Under undersökningsperioden motsvarade gemenskapsindustrins produktion av kisel 38,7 % av förbrukningen i gemenskapen.

TABELL 6

Produktionskapacitet

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Ton	125 000	142 300	158 000	165 600	162 000
<i>Index</i>	100	114	126	132	130
<i>Förändring från föregående år</i>		+ 14 %	+ 12 %	+ 5 %	– 2 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (50) Produktionskapaciteten ökade varje år, utom under undersökningsperioden då den minskade något. Överlag ökade kapaciteten med sammanlagt 30 % under skadeundersökningsperioden, till följd av investeringsbeslut som fattades 1998.

TABELL 7

Kapacitetsutnyttjande

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Kapacitetsutnyttjande	85,8	90,9	90,7	89,3	88,8
<i>Index</i>	100	106	106	104	103

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (51) Tabellen ovan visar att kapacitetsutnyttjandet ökade med 3 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

c) *Försäljningsvolym och försäljningspriser*

TABELL 8

Försäljningsvolym

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Ton	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
<i>Index</i>	100	132	154	148	157
<i>Förändring från föregående år</i>		+ 32 %	+ 17 %	– 7 %	+ 6 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (52) Gemenskapsindustrins försäljning till icke-närstående kunder i gemenskapen ökade med 57 % mellan 1998 och undersökningsperioden. 2001 förlorade gemenskapsindustrin försäljningsvolymen då den försökte bibehålla sina priser samtidigt som priserna på kisel från Ryssland föll. Under undersökningsperioden var utvecklingstendensen den motsatta, då gemenskapsindustrin blev tvungen att reagera på pristryck i syfte att bibehålla sina försäljningsvolymen.

- (53) Försäljningen till närstående företag förblev stabil och utgjorde mindre än 6 % av den sammanlagda försäljningen av kisel under skadeundersökningsperioden.

TABELL 9

Gemenskapsindustrins försäljningspriser för kisel

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Euro/ton	1 415	1 184	1 231	1 271	1 185
<i>Index</i>	100	84	87	90	84
<i>Förändring från föregående år</i>		- 16 %	+ 4 %	+ 3 %	- 7 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (54) Från och med 1998 till och med undersökningsperioden minskade det genomsnittliga försäljningspris på kisel som gemenskapsindustrin tog ut på gemenskapsmarknaden betydligt, med 16 %. Utvecklingen från år till år var snarlik den för priserna för importen från Ryssland, utom för 2001, då de ryska priserna minskade medan gemenskapsindustrins priser ökade något. Genomsnittspriserna föll kraftigt 1999 och nådde en lägsta nivå på 1 184 euro per ton innan de 2001 åter steg till 1 271 euro per ton. Priserna minskade därefter med 7 % under undersökningsperioden och stannade på samma nivå som under 1999.

d) *Marknadsandel*

TABELL 10

Marknadsandel

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Andel av marknaden i procent	29,8	35,2	34,3	34,3	36,7
<i>Index</i>	100	118	115	115	123

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (55) Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade från 29,8 % 1998 till 36,7 % under undersökningsperioden, i linje med dess ökade produktion och ökade försäljningsvolym. En stor ökning ägde rum mellan 1998 och 1999 (+ 5,4 % av marknaden) till följd av inrättandet av nya produktionsanläggningar i gemenskapen. En mindre ökning (+ 2,4 procentenheter) ägde rum mellan 2001 och undersökningsperioden.

e) *Lager*

TABELL 11

Lager

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Ton	32 768	33 140	27 803	33 186	23 118
<i>Index</i>	100	101	85	101	71
<i>Förändring från föregående år</i>		+ 1 %	- 16 %	+ 19 %	- 30 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (56) Tabellen ovan visar att lagren minskade med 29 % under skadeundersökningsperioden. Förutom under 2000 låg lagren på omkring 33 000 ton, till dess att de under undersökningsperioden minskade till strax över 23 000 ton.

- (57) Lagren, som 1998 motsvarade ungefär 38 % av gemenskapsindustrins försäljningsvolym i gemenskapen, minskade till mindre än 17 % av försäljningen i gemenskapen under undersökningsperioden. Minskningen kan delvis förklaras med att lager vanligtvis byggs upp i slutet av varje kalenderår, så att produktionsvolymerna kan minskas under vintermånaderna, när energikostnaderna är som högst. Undersökningsperioden slutade i september, dvs. innan den fullständiga lageruppbyggnadseffekten blev kännbar.

f) Lönsamhet och kassaflöde

- (58) Under skadeundersökningsperioden utvecklades lönsamheten, uttryckt i procent av nettoförsäljningsvärdet, på följande sätt:

TABELL 12

Lönsamhet

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Vinst	12,6	1,8	5,0	1,7	- 2,1
<i>Förändring från föregående år</i>		- 10,8 %	+ 3,2 %	- 3,3 %	- 3,8 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (59) Med undantag för 2000 försämrades lönsamheten kontinuerligt under hela perioden, från en vinst på 12,6 % 1998 till en förlust på 2,1 % under undersökningsperioden. Under 2000 resulterade högre försäljningspriser och lägre produktionskostnader på grund av ökade investeringar i en bättre avkastning på försäljning. 2001 minskade vinsten på grund av att ökade produktionskostnader, särskilt energikostnader och kostnader för förbrukningsvaror, inte åtföljdes av en liknande ökning av försäljningspriserna, som ökade endast i liten utsträckning. Faktum är att genomsnittskostnaderna ökade med 80 euro per ton under det året, varav endast 40 euro per ton kunde överföras till kunderna. Under undersökningsperioden minskade priserna, vilket försatte gemenskapsindustrin i förlust trots att de genomsnittliga produktionskostnaderna minskade något.

TABELL 13

Kassaflöde

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Tusental euro	17 005	8 962	15 028	5 876	6 070
<i>Index</i>	100	53	88	35	36
<i>Förändring från föregående år</i>		- 47 %	+ 68 %	- 61 %	+ 3 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (60) Kassaflödet försämrades med 64 % under skadeundersökningsperioden och utvecklades på ungefär samma sätt som lönsamheten.

g) Investeringar, avkastning på investeringar och förmåga att anskaffa kapital

TABELL 14

Investeringar

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Tusental euro	32 750	15 539	15 625	8 559	7 072
<i>Index</i>	100	47	48	26	22
<i>Förändring från föregående år</i>		- 53 %	+ 1 %	- 45 %	- 17 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (61) De betydande investeringar som gjordes mellan 1998 och 2000 syftade huvudsakligen till att öka produktionskapaciteten på grundval av de gynnsamma förhållanden som rådde 1998 och av den positiva utveckling av gemenskapsmarknaden för kisel som gemenskapsindustrin förväntade sig vid den tidpunkten. Dessa förväntade förbättringar kan faktiskt utläsas ur utvecklingstendensen för förbrukningen i gemenskapen, vilken ökade med 34 % under denna period (1998–2000).
- (62) Av undersökningen framgår att avkastningen på investeringar avseende rörelsen, inbegripet ackumulerade avskrivningar, under skadeundersökningsperioden försämrades i linje med lönsamhetsutvecklingen.

TABELL 15

Avkastning på investeringar och förmåga att anskaffa kapital

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Avkastning	39,1	14,7	20,4	9,1	– 5,7
<i>Förändring från föregående år</i>		– 24 %	+ 6 %	– 11 %	– 15 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (63) De företag som utgör gemenskapsindustrin ingår alla i större koncerner. Deras förmåga att anskaffa kapital bestäms således av koncernernas ekonomiska situation. Koncernerna rapporterade inte om några problem med att anskaffa kapital under skadeundersökningsperioden. Det rapporterades däremot om problem med finansiering av nya projekt i kiselsektorn. Detta styrks av kontrollerade uppgifter som anges i skäl 61: investeringarna låg under undersökningsperioden på endast 22 % av 1998 års nivå.

h) Sysselsättning, produktivitet och löner

TABELL 16

Sysselsättning

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Anställda	588	634	673	682	685
<i>Index</i>	100	108	114	116	116
<i>Förändring från föregående år</i>		+ 8 %	+ 6 %	+ 2 %	+ 0 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (64) Av tabellen framgår att sysselsättningen på grund av den ökade produktionskapaciteten ökade med 16 % under skadeundersökningsperioden, men inte ökade under undersökningsperioden.
- (65) Eftersom den procentuella ökningen av produktionen var större än den procentuella ökningen av sysselsättningen ökade produktiviteten med 15 % under samma period, vilket framgår av tabellen nedan:

TABELL 17

Produktivitet

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Ton	182	204	213	217	210
<i>Index</i>	100	112	117	119	115
<i>Förändring från föregående år</i>		+ 12 %	+ 5 %	+ 2 %	– 4 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (66) Genomsnittslönen för de anställda inom gemenskapsindustrin ökade under skadeundersökningsperioden med mindre än 1 % per år, vilket innebär att den inte ens motsvarade inflationen.

TABELL 18

Löner

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Euro/anställd	32 537	30 610	33 162	35 048	33 740
<i>Index</i>	100	94	102	108	104
<i>Förändring från föregående år</i>		- 6 %	+ 8 %	+ 6 %	- 4 %

2.4 Dumpningsmarginalernas storlek

- (67) Inverkan på gemenskapsindustrin av den faktiska dumpningsmarginalens storlek kan inte anses försumbar med tanke på den berörda importens omfattning och priser. Undersökningen visade att de produkter som importerades från Ryssland i allmänhet såldes till avsevärt dumpade priser på gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden. Det nedåtgående trycket på gemenskapens priser skulle naturligtvis ha varit mindre eller till och med obefintligt utan dumpning.

2.5 Tillväxt

- (68) Mellan 1998 och undersökningsperioden uppvisade gemenskapsmarknaden överlag positiva tillväxtsiffror. Såväl gemenskapsindustrins försäljningsvolym som dess marknadsandel ökade mellan 1998 och undersökningsperioden. I enlighet med vad som anges ovan berodde ökningen emellertid främst på ett strategiskt beslut om att framställa mer kisel i gemenskapen istället för att importera kisel från tredje land. Importen från Ryssland ökade samtidigt betydligt med cirka 8 200 ton, och marknadsandelen för lågprisimporten till dumpade priser ökade med 1,1 procentenheter. Mellan 1999 och undersökningsperioden ökade Ryssland sin export med 11 700 ton och sin marknadsandel med 2,9 procentenheter. Mellan 2000 och undersökningsperioden, på en minskande marknad och medan den importen från Ryssland och den ryska marknadsandelen fortsatte att öka, minskade importpriset med 18 %.

2.6 Återhämtning från tidigare dumpning

- (69) Det finns inga bevis för att det förekom dumpning på gemenskapsmarknaden under perioden före skadeundersökningsperioden. Återhämtning från föregående dumpning kan därför inte anses vara någon relevant faktor när det gäller den skada som vållats gemenskapsindustrin.

2.7 Slutsats om skada

- (70) Förbättringar skedde i fråga om produktionsvolym (+ 34 %), kapacitet (+ 30 %), kapacitetsutnyttjande (+ 3 procentenheter), försäljningsvolym i gemenskapen (+ 57 %), marknadsandel (+ 6,9 procentenheter), lager (-29 %), sysselsättning (+ 16 %) och produktivitet (+ 15 %). Däremot minskade försäljningspriserna (-16 %), lönsamheten (-14,7 procentenheter), kassaflödet (-64 %) och investeringarna (-78 %), avkastningen på investeringar blev negativ (-44,8 procentenheter) och ökningen av genomsnittslönen var lägre än inflationen (< 1 % per år).
- (71) Vid en närmare undersökning kan det emellertid konstateras att den positiva utvecklingen för gemenskapsindustrin i huvudsak skedde mellan 1998 och 2000. Från och med 2000 skedde verkliga förbättringar endast i fråga om lager (-14 %). Alla övriga indikatorer förbättrades endast i begränsad omfattning, förblev på samma nivå eller försämrades under denna period. Det är under denna period som kommissionen anser att den väsentliga skadan för gemenskapsindustrin är som mest uppenbar.

- (72) De förbättringar som skedde mellan 1998 och 2000 kan direkt tillskrivas gemenskapsindustrins beslut under 1998 att investera i ytterligare produktionsanläggningar i gemenskapen (mellan 1998 och 2000 ökade EU:s produktionskapacitet med 26 % från 125 000 ton till 158 000 ton). Vid den tidpunkten hade giltighetstiden för antidumpningsåtgärderna beträffande import av kisel från Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång nyligen förlängts med ytterligare fem år⁽¹⁾. Gemenskapsindustrin gjorde också god vinst på sin försäljning av kisel på gemenskapsmarknaden (se skäl 58).
- (73) Mot bakgrund av ovanstående, särskilt den minskning i fråga om lönsamhet och försäljningspriser som gemenskapsindustrin drabbades av under hela skadeundersökningsperioden och utvecklingstendensen för andra skadeindikatorer från och med år 2000 till och med undersökningsperioden, drar kommissionen preliminärt slutsatsen att gemenskapsindustrin har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (74) För att kunna dra en preliminär slutsats om huruvida det fanns ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den skada som gemenskapsindustrin lidit undersökte kommissionen först inverkan av den dumpade importen från det berörda landet på gemenskapsindustrins situation.
- (75) För att den eventuella skada som vållats av andra faktorer inte skulle tillskrivas den dumpade importen granskade kommissionen därefter även andra kända faktorer än den dumpade importen vilka samtidigt skulle ha kunnat skada gemenskapsindustrin. De faktorer som undersöktes var bland annat ökade tillverkningskostnader för gemenskapsindustrin, den påstådda avsaknaden av konkurrens mellan kisel med ursprung i EU och kisel från Ryssland, påståendet att gemenskapsindustrin själv importerade kisel från Ryssland, gemenskapsindustrins ökade exportverksamhet, en nedgång i EU:s förbrukning av kisel från och med 2001, det påstådda kringgåendet av antidumpningsåtgärder mot Kina antingen via Ryssland eller via andra tredje länder och importen till gemenskapen från andra tredje länder.

2. Verkan av den dumpade importen från det berörda landet

- (76) Under skadeundersökningsperioden ökade volymen av dumpad import av kisel från Ryssland till gemenskapen med 67 %, medan Rysslands marknadsandel ökade med 1,1 procentenheter. Mellan 2000 och undersökningsperioden, då skadan för gemenskapsindustrin var mer akut, ökade importen med 27 %. Under samma period ökade marknadsandelen för importen från Ryssland varje år, närmare bestämt med 1,7 procentenheter 2000, 0,9 procentenheter 2001 och 2,4 procentenheter under undersökningsperioden (se skäl 39). Motsvarande siffror för gemenskapsindustrin är -0,9 procentenheter 2000, 0,0 procentenheter 2001 och + 0,3 procentenheter under undersökningsperioden (se skäl 55). Således ökade marknadsandelen för importen från Ryssland mellan 2000 och undersökningsperioden med 1,2 procentenheter, samtidigt som gemenskapsindustrins marknadsandel ökade med 2,4 procentenheter.
- (77) Priserna för importen från Ryssland minskade sammantaget med 11 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Mellan 1998 och 2000 ökade emellertid dessa priser med 8 % till följd av ökad efterfrågan på kisel i gemenskapen. Återigen uppstod de verkliga problemen mellan 2000 och undersökningsperioden, då de ryska priserna sjönk med 18 % till den lägsta nivån under hela skadeundersökningsperioden. Denna prisutveckling bör ses mot bakgrund av arten av den produkt som omfattas av undersökningen. Kisel är en råvara med öppen prissättning och en marknad där användarna väl känner till marknadsutvecklingen och där även små volymer av lågt prissatta produkter kan få betydande konsekvenser för hela marknaden. Gemenskapsindustrins priser sjönk i linje med de ryska priserna med 16 % under samma period, även om dess priser i genomsnitt var 27 % högre än de ryska priserna. Att det rådde ett nedåtgående pristryck visas även av de ryska exporterande tillverkarnas prisunderskridande och av att gemenskapsindustrins priser minskade avsevärt under undersökningsperioden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2496/97 (EGT L 345, 16.12.1997, s. 1).

- (78) Denna utveckling sammanföll med den betydande nedåtgående trenden för gemenskapsindustrins viktigaste ekonomiska indikatorer, särskilt försäljningspriserna som minskade med 4 % och lönsamheten som sjönk stort från en vinst på 5 % till en förlust på 2,1 %.
- (79) Slutligen bör det noteras att de exporterande tillverkarna hävdade att det kisel som tillverkades i Ryssland och exporterades till EU såldes till andra kunder och på andra marknader än det kisel som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin. Det gjordes gällande att ryskt kisel i övervägande utsträckning såldes till aluminiumproducenter, medan den kemiska industrin skulle vara gemenskapsindustrins viktigaste kund. En exporterande tillverkare hävdade till och med att ryskt kisel endast såldes till producenter av sekundärt aluminium.
- (80) Detta påstående hade inget stöd i fakta. Det konstaterades att ryskt kisel såldes till alla användargrupper, dvs. den kemiska industrin samt producenter av råaluminium och sekundärt aluminium, och att gemenskapsindustrin stötte på konkurrens inom alla marknadssegment.
- (81) Följaktligen dras preliminärt slutsatsen att det råder konkurrens mellan det kisel som tillverkas och exporteras av ryska tillverkare och det kisel som tillverkas av gemenskapsindustrin, att den berörda importen från Ryssland skett till dumpade priser och att den vållat gemenskapsindustrin skada. Preliminärt dras därför slutsatsen att ovannämnda argument saknar grund.

3. Verkan av andra faktorer

3.1 Ökade tillverkningskostnader för gemenskapsindustrin

- (82) Undersökningen visade att gemenskapsindustrins genomsnittliga kostnader för att tillverka kisel utvecklades på följande sätt:

TABELL 19

Genomsnittlig tillverkningskostnad

	1998	1999	2000	2001	Undersök- ningsperioden
Euro/ton	1 236	1 163	1 170	1 250	1 210
<i>Index</i>	100	94	95	101	98
<i>Förändring från föregående år</i>		- 6 %	+ 1 %	+ 7 %	- 3 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (83) Under skadeundersökningsperioden sjönk gemenskapsindustrins genomsnittliga tillverkningskostnad faktiskt med 2 % i reala termer. Den genomsnittliga kostnaden minskade från 1 250 euro/ton under 1998 till 1 160 euro/ton under 1999 respektive 1 170 euro/ton under 2000, till följd av de stordriftsfördelar som den ökade kapaciteten medförde. Den genomsnittliga kostnaden ökade igen till 1 200 euro/ton under 2001 och 1 210 euro/ton under undersökningsperioden, till följd av ökade kostnader för insatsvaror, särskilt energi och förbrukningsvaror. Om emellertid försäljningspriserna hade legat kvar på 2000 års nivå (1 231 euro/ton) skulle gemenskapsindustrin ha noterat en vinstmarginal på 1,7 %. På en normal marknad hade denna marginal kunnat förväntas vara ännu högre om försäljningspriserna hade kunnat anpassas efter både de ökande insatsvarukostnaderna och normal inflation.
- (84) Följaktligen dras preliminärt slutsatsen att utvecklingen av de genomsnittliga tillverkningskostnaderna inte i betydande utsträckning bidragit till den väsentliga skadan för gemenskapsindustrin.

3.2 Gemenskapsindustrins import av ryskt kisel

- (85) I motsats till vad som påståtts kunde någon bevisning för att gemenskapsindustrin skulle ha köpt upp och importerat kisel med ursprung i Ryssland inte läggas fram. Det fanns exempel på företag som var gemenskapsindustrin närstående och som köpt ryska produkter för egen förbrukning. Dessa inköp skedde dock inte på något sätt under gemenskapsindustrins kontroll eller inflytande.
- (86) Följaktligen dras preliminärt slutsatsen att gemenskapsindustrin inte själv är orsaken till den väsentliga skada som den lidit.

3.3 Gemenskapsindustrins exportverksamhet

- (87) Undersökningen visade att gemenskapsindustrins exportverksamhet utvecklades på följande sätt:

TABELL 20

Gemenskapsindustrins export

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Ton	6 446	6 776	5 803	6 285	3 209
<i>Index</i>	100	105	90	98	50
<i>Förändring från föregående år</i>		+ 5 %	– 14 %	+ 8 %	– 49 %

Källa: Kontrollerade uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (88) Det är relevant att granska gemenskapsindustrins exportresultat, eftersom det kan ha påverkat vissa skadeindikatorer, t.ex. tillverkningen och kapacitetsutnyttjandet.
- (89) Gemenskapsindustrins export av kisel minskade med hälften under skadeundersökningsperioden, huvudsakligen under undersökningsperioden. Detta innebär en nedgång från mindre än 4,8 % av all försäljning under 2001 till mindre än 2,4 % under undersökningsperioden. Även om den minskade exporten i någon utsträckning kan ha inverkat på gemenskapsindustrins allmänna ekonomiska situation, gör de begränsade volymerna att inverkan är lika begränsad. Det bör också betonas att den aktuella skadebedömningen endast avsåg gemenskapsindustrins situation på gemenskapens marknad.
- (90) Följaktligen dras preliminärt slutsatsen att den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit inte i någon betydande utsträckning har sin orsak i gemenskapsindustrins exportresultat.

3.4 Nedgång i förbrukningen i EU

- (91) Under skadeundersökningsperioden som helhet ökade förbrukningen faktiskt med 81 000 ton (28 %), även om en liten nedgång på 17 000 ton (6 %) ägde rum mellan 2000 och undersökningsperioden. Eftersom skadan för gemenskapsindustrin särskilt visar sig i försäljningspriserna och den bristande lönsamheten till följd av dumpad lågprisimport från Ryssland, anses denna utvecklingstrend inte vara en betydelsefull orsak till skadan för gemenskapsindustrin.

3.5 Kringgående av åtgärder mot Kina

- (92) Det gjordes gällande att skadan för gemenskapsindustrin skulle ha sin orsak i att de gällande antidumpningsåtgärderna mot kisel med ursprung i Kina kringgicks. Detta kringgående skulle ha skett genom att kinesiska produkter deklarerades som produkter med ursprung i Ryssland eller andra tredje länder, för att på så sätt undvika antidumpningstullar.

- (93) När det gäller Ryssland kunde något stöd för detta påstående inte läggas fram. Den av de samarbetsvilliga exportörerna deklarerade försäljningsvolymen av kisel med ursprung i Ryssland under undersökningsperioden låg mycket nära, och till och med något över, den försäljningsvolym i ton som Eurostat rapporterat. Således förefaller det inte finnas något kisel importerat från Ryssland som inte direkt kan hänföras till de samarbetsvilliga exportörerna, vilka stod för 100 % av tillverkningen under undersökningsperioden.
- (94) På grundval av tillgängliga uppgifter konstaterades det att importen från Kina antingen omfattade lägre volymer, skedde till högre genomsnittliga priser eller omfattade både lägre volymer och skedde till högre genomsnittliga priser än importen från Ryssland under undersökningsperioden.
- (95) Följaktligen anses det preliminärt att den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit inte har sin orsak i det eventuella kringgåendet av de gällande antidumpningsåtgärderna mot kisel med ursprung i Kina.

3.6 Import till gemenskapen från andra tredje länder

- (96) Importvolymerna av kisel från andra länder än Ryssland till gemenskapen och de genomsnittliga priserna för dessa importvolymer utvecklades på följande sätt:

TABELL 21

Import till gemenskapen från andra tredje länder (volym)

	1998	1999	2000	2001	Ton Undersök- ningsperioden
Brasilien	43 536	56 709	67 663	50 849	52 089
Kina	4 168	3 560	5 969	9 709	14 454
Norge	92 200	115 385	124 790	122 677	114 254
Sydafrika	12 234	6 225	5 539	6 203	2 674
Andra tredje länder	41 029	22 495	37 236	39 385	33 643
Totalt	193 167	204 375	241 198	228 824	217 113

Källa: Eurostat.

TABELL 22

Import till gemenskapen från andra tredje länder (genomsnittliga priser)

	1998	1999	2000	2001	Euro/ton Undersök- ningsperioden
Brasilien	1 173	1 040	1 158	1 231	1 098
Kina	1 044	953	964	1 142	1 158
Norge	1 341	1 207	1 197	1 201	1 199
Sydafrika	1 198	1 161	1 241	1 149	1 149
Andra tredje länder	1 273	1 205	1 165	1 210	1 156
Totalt	1 273	1 155	1 176	1 205	1 165

Källa: Eurostat.

- (97) Det hävdades att skadan för gemenskapsindustrin skulle ha sin orsak i import till gemenskapen från andra tredje länder, särskilt Norge och Brasilien, med tanke på de större importvolymerna från dessa länder samt deras större marknadsandelar jämfört med importen från Ryssland.

- (98) Det är riktigt att importen från dessa två länder var ett flertal gånger större än importen från Ryssland under skadeundersökningsperioden. Mellan 2000 och undersökningsperioden, den period då gemenskapsindustrin särskilt led skada, sjönk emellertid importen från dessa länder. Vad som dock är viktigare är att det genomsnittliga priset för denna import avsevärt översteg de ryska priserna (+ 29 % för Norge och + 18 % för Brasilien). Även om importen från ett antal andra tredje länder, med undantag för Norge, skedde till priser som underskred gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden, är dessa prisskillnader relativt små och motsvarar det normala påslag som företag normalt förväntas kunna ta ut för kisel tillverkat i EU jämfört med importerat kisel.
- (99) Det påstods vidare att importen från Sydafrika och Kina också bidragit till skadan för gemenskapsindustrin. Statistiken visar dock tydligt att importen från dessa länder skedde till lägre volymer och högre priser än importen från Ryssland.
- (100) Följaktligen anses det att importen till gemenskapen från andra tredje länder inte i betydande utsträckning bidragit till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

4. Slutsats om orsakssamband

- (101) Den dumpade importen, som ökade under skadeundersökningsperioden, särskilt mellan 2000 och undersökningsperioden, samt det prisunderskridande och den prisnedgång som konstaterats, hade en betydande negativ inverkan på gemenskapsindustrins situation, särskilt i fråga om försäljningspriser och lönsamhet. Den dumpade importens inverkan på gemenskapsindustrins situation, på en öppen marknad med öppen prissättning, är sådan att slutsatsen kan dras att denna import vållat väsentlig skada.
- (102) Mot bakgrund av analysen ovan, där kommissionen gjort en vederbörlig åtskillnad mellan verkningarna av alla kända faktorer för gemenskapsindustrins situation och de skadliga verkningarna av den dumpade importen, dras preliminärt slutsatsen att dessa andra faktorer inte upphäver orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan för gemenskapsindustrin.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkning

- (103) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen preliminärt om införandet av antidumpningsåtgärder skulle strida mot gemenskapens helhetsintresse. Gemenskapens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla olika berörda parter intressen, dvs. gemenskapsindustrins intresse, intresset hos icke-närstående importörer och handlare samt intresset hos användarna av den berörda produkten, i den utsträckning som parterna i fråga lämnat de uppgifter som begärts i detta avseende.
- (104) För att kommissionen skulle kunna bedöma de sannolika verkningarna av att åtgärder infördes begärde den uppgifter från alla kända berörda parter. Frågeformulär sändes särskilt till gemenskapsindustrin, importörer och användare av den berörda produkten samt sammanslutningar av dessa.
- (105) På denna grundval undersöktes om det, trots slutsatserna om dumpning, skada och orsakssamband, fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det i detta särskilda fall inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (106) Gemenskapsindustrin har lidit skada till följd av den dumpade lågprisimporten av kisel från Ryssland. Med hänsyn till arten av den skada som gemenskapsindustrin lidit, vilken bland annat har medfört en betydande minskning av dess försäljningspriser och inverkat på dess lönsamhet, anser kommissionen att en ytterligare försämring av denna industris situation är oundviklig om antidumpningsåtgärder inte införs. Detta skulle högst sannolikt innebära ytterligare skada och på medellång sikt en risk för att industrin läggs ned, med tanke på den betydande vinstnedgången under skadeundersökningsperioden.

- (107) Om emellertid antidumpningsåtgärder infördes skulle rättvisa konkurrensvillkor återupprättas. Under dessa villkor skulle gemenskapsindustrin kunna fortsätta att vara en lönsam kisel tillverkare. Denna förmåga samt gemenskapsindustrins vilja att fortsätta att sälja på EU:s marknad framgick tydligt av gemenskapsindustrins investeringar i produktionsanläggningar och dess ansträngningar för att minska behovet av import under åren efter 1997. Vid den tidpunkten hade rådet vidtagit åtgärder för att upprätthålla rättvisa marknadsvillkor genom att förlänga antidumpningsåtgärderna mot kisel från Kina. Detta fick till följd att gemenskapsindustrin kunde uppnå goda vinster och blev villig att investera i EU genom att installera nya produktionsanläggningar.
- (108) Ett införande av antidumpningsåtgärder skulle således ligga i gemenskapsindustrins intresse.

3. Intresset hos icke-närstående importörer och användare samt möjlig verkan för konsumenter

- (109) Kommissionen sände frågeformulär till två kända icke-närstående importörer och tolv användare av kisel i gemenskapen samt en användarorganisation. De två icke-närstående importörerna var inte samarbetsvilliga i förfarandet.
- (110) Endast fem av de icke-närstående användarna och användarorganisationen besvarade frågeformuläret. Dessa fem användare stod för 23 % av importen till gemenskapen och 16 % av förbrukningen i gemenskapen av kisel under undersökningsperioden. De uppgifter som lämnades i svaren var emellertid av dålig kvalitet och medgav inte någon fullständig bedömning av i vilken utsträckning kiselkostnaderna inverkade på deras totala kostnader.

3.1 Möjlig verkan för importörer

- (111) Med hänsyn till de icke-närstående importörernas fullständiga avsaknad av samarbetsvilja dras preliminärt slutsatsen att en eventuell negativ inverkan av de föreslagna åtgärderna på importörernas situation sannolikt är minimal.

3.2 Möjlig verkan för användare

- (112) De som använder den berörda produkten är huvudsakligen tillverkare av antingen kiselprodukter eller aluminium. Av de fem samarbetsvilliga användarna var en kisel tillverkare och de övriga fyra aluminium tillverkare. En sammanslutning av aluminium tillverkare i gemenskapen lämnade också in ett svar.
- (113) En extrapolering av de knapphändiga uppgifterna från de samarbetsvilliga användarna tydde på att kiselkostnaderna i genomsnitt motsvarade 10 % (svaren varierade mellan 8 och 12 %) av användarnas sammanlagda omsättning under undersökningsperioden. Det gavs inte mycket information om dessa användares genomsnittliga vinstmarginal. Det kan dock inte uteslutas att åtgärder kommer att få negativa verkningar för användarna. I värsta fall, dvs. om kostnaden för tullen i sin helhet skulle övervältras på nästa led och leda till en liknande prisökning på hela marknaden, skulle de föreslagna åtgärderna medföra en kostnadsökning för användarna i storleksordningen 2,5 %. Med hänsyn till den knapphändiga mängden tillgängliga uppgifter bör denna siffra emellertid inte tillmätas särskilt stor vikt.
- (114) Mot bakgrund av användarnas begränsade samarbetsvilja och nivån på de föreslagna åtgärderna dras slutsatsen att de möjliga negativa verkningarna för användarna inte kan anses uppväga de förväntade fördelarna för gemenskapsindustrin.

3.3 Möjlig verkan för konsumenter

- (115) Eftersom den berörda produkten är en industriell råvara, förefaller det osannolikt att de föreslagna åtgärderna skulle få några verkningar för enskilda konsumenter.

4. Konkurrens och handelssnedvridande verkningar

- (116) Vissa parter hävdade att åtgärderna skulle minska användarnas valmöjligheter och begränsa tillgången på kisel på gemenskapens marknad. Det är riktigt att gemenskapsindustrin inte själv kan tillmötesgå hela efterfrågan i gemenskapen. Åtgärderna är dock utformade för att återupprätta rättvis och effektiv konkurrens på gemenskapens marknad genom att korrigera för de snedvridande verkningarna av de ryska exporterande tillverkarnas skadevållande dumpning. Kisel med ursprung i Ryssland kommer högst sannolikt att fortsätta vara tillgängligt på gemenskapens marknad. Stora volymer som importeras från andra tredje länder kommer också att fortsätta vara tillgängliga. Användare kommer således även i fortsättningen att kunna välja mellan konkurrerande produkter, om än till icke-dumpade och icke-skadevållande priser. Omvänt skulle dessa valmöjligheter högst sannolikt påverkas negativt om gemenskapsindustrin skulle fortsätta att lida ytterligare skada till följd av att antidumpningsåtgärder inte införs och eventuellt upphöra som leverantör av den berörda produkten.
- (117) Om åtgärder inte införs i detta fall skulle snedvridningen av konkurrensen bibehållas och förstärkas, vilket ytterligare skulle försämra gemenskapsindustrins situation. En minskning av gemenskapsindustrins storlek skulle leda till minskad konkurrens och minskade valmöjligheter för användarna på gemenskapens marknad.

5. Slutsats om gemenskapens intresse

- (118) På grundval av ovan beskrivna omständigheter och överväganden dras preliminärt slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl mot att införa åtgärder mot import av kisel med ursprung i Ryssland.

G. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

1. Preliminär nivå för undanröjande av skada

- (119) Eftersom det fastställts att den berörda dumpade importen har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada och att det inte finns några tvingande skäl mot införande av åtgärder, bör åtgärder införas i form av tullar på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den vållade skadan, men inte överstiger de konstaterade dumpningsmarginalerna.
- (120) Vid beräkningen av den tullnivå som krävs för att undanröja den skadevållande dumpningens verkningar ansågs det att åtgärderna borde möjliggöra för gemenskapsindustrin att täcka sina tillverkningskostnader och uppnå en sammanlagd vinst före skatt motsvarande den nivå som skulle kunna uppnås i avsaknad av dumpad import vid försäljning av den likadana produkten i gemenskapen. Vid uppskattningen av denna sannolika vinst studerade kommissionen de vinstnivåer som gemenskapsindustrin uppnått mellan 1998 och 2000, innan verkan av importen från Ryssland fick fullt genomslag.
- (121) På denna grundval konstaterades preliminärt att en vinstmarginal på 6,5 % av den sammanlagda omsättningen kunde betraktas som en miniminivå som gemenskapsindustrin rimligen kunde förväntas uppnå i avsaknad av skadevållande dumpning.
- (122) Det gjordes gällande att denna vinstmarginal var för hög och att en marginal på mellan 2 och 3 % skulle vara mera adekvat för företag inom denna verksamhetssektor, vilket resonemang utgick från de genomsnittliga vinstnivåer som företag inom den kemiska industrin uppnått under senare år. Det bör noteras att gemenskapsindustrin under 1998, innan den skadevållande dumpade importen från Ryssland börjat få genomslag, uppnådde en god vinstmarginal på 12,6 %. Detta tyder på att kisel tillverkare kan uppnå bättre resultat än andra företag inom den kemiska industrin. Med hänsyn till förändringarna på gemenskapens kiselmarknad mellan 1998 och undersökningsperioden anses det emellertid att gemenskapsindustrin inte skulle ha kunnat uppnå denna vinst nivå ens om den dumpade importen inte hade ägt rum. En vinstmarginal på 6,5 % anses dock som rimlig med tanke på lönsamhetsutvecklingen under skadeundersökningsperioden. Genom denna vinstmarginal skulle också gemenskapsindustrin kunna göra de nödvändiga långsiktiga investeringarna.

- (123) I enlighet med ovanstående fastställdes nivåerna för undanröjande av skada som skillnaden mellan gemenskapsindustrins tillverkningskostnader, med ett tillägg för ovannämnda vinstmarginal, och det faktiska justerade nettoförsäljningspriset för importerat kisel. Denna skillnad uttrycktes sedan som ett procenttal av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull. Dessa beräkningar ledde till skademarginaler på 25,6 respektive 25,2 %.

2. Föreslagen preliminär antidumpningstull

- (124) Mot bakgrund av detta och i enlighet med regeln om lägsta tull enligt artikel 7.2 i grundförordningen bör den preliminära antidumpningstullen fastställas till ett belopp som motsvarar nivån för undanröjande av skada eller den konstaterade dumpningsmarginalen, beroende på vilken av dessa två nivåer som är lägst. Följaktligen bör följande tullar införas:

OJSC "Bratsk Aluminium Plant" (RUSAL-koncernen)	24,0 %
SKU LLC, Sual-Kremny-Ural och ZAO Kremny (SUAL-koncernen)	25,2 %

H. SLUTBESTÄMMELSE

- (125) Av förvaltningsskäl bör en period fastställas inom vilken de berörda parterna får lämna sina synpunkter skriftligen och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att denna förordnings undersökningsresultat rörande införande av tullar är preliminära och kan behöva ses över vid fastställandet av eventuella slutgiltiga åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

- En preliminär antidumpningstull skall införas på import av kisel innehållande mindre än 99,99 viktprocent kisel enligt KN-nummer 2804 69 00 med ursprung i Ryssland.
- Följande preliminära tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkas av nedanstående tillverkare:

Tillverkare	Tullsats %	TARIC-till- läggsnummer
OJSC Bratsk Aluminium Plant, Bratsk, Irkutskregionen, Ryssland (tillhörande RUSAL-holdingkoncernen)	24,0	A464
SKU LLC, Sual-Kremny-Ural, Kamensk, Uralregionen, Ryssland och ZAO Kremny, Irkutsk, Irkutskregionen, Ryssland, båda tillhörande SUAL-holdingkoncernen	25,2	A465
Alla övriga	25,2	A999

- Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.
- Övergång till fri omsättning i gemenskapen för den produkt som avses i punkt 1 skall förutsätta att det ställs en säkerhet motsvarande den preliminära tullens belopp.

Artikel 2

- Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande lämna sina synpunkter skriftligen och begära att bli hörda muntligen av kommissionen.
- I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande lämna synpunkter på dess tillämpning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 skall tillämpas under sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1236/2003**av den 10 juli 2003****om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 950/2003 när det gäller stödet för regleringsåret 2003/2004 för päron avsedda för bearbetning**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

av obearbetade kvantiteter i enlighet med artikel 5.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 2201/96 för alla berörda medlemsstater.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

(5) Förordning (EG) nr 950/2003 bör ändras till följd av den nya beräkningen av stödnivån.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 453/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 6.1 i denna, och

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

av följande skäl:

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

(1) Enligt artikel 2.3 i kommissionens förordning (EG) nr 449/2001 av den 2 mars 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stödordningen för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1426/2002 ⁽⁴⁾, skall kommissionen offentliggöra de stödbelopp som skall betalas för persikor och päron, efter kontroll av att de tröskelvärden som fastställs i bilaga III till förordning (EG) nr 2201/96 iakttas.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 950/2003 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

För regleringsåret 2003/2004 skall det stöd som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 2201/96 vara följande:

(2) Stödet för regleringsåret 2003/2004 för persikor och päron fastställdes och offentliggjordes i kommissionens förordning (EG) nr 950/2003 av den 28 maj 2003 om fastställande, enligt rådets förordning (EG) nr 2201/96, av stödet för regleringsåret 2003/2004 för persikor och päron avsedda för bearbetning ⁽⁵⁾.

a) För persikor: 47,70 euro/ton.

b) För päron:

- 71,55 euro/ton i Grekland,
- 158,08 euro/ton i Spanien,
- 151,00 euro/ton i Frankrike,
- 116,09 euro/ton i Italien,
- 161,70 euro/ton i Nederländerna,
- 161,70 euro/ton i Österrike,
- 161,70 euro/ton i Portugal."

(3) Efter offentliggörandet av förordning (EG) nr 950/2003 har myndigheterna i en medlemsstat informerat kommissionen om att de uppgifter som meddelats om päron för bearbetning under regleringsåret 2002–2003 inte var fullständiga. Myndigheterna har därefter skickat in de fullständiga uppgifterna.

(4) Stödet för päron under 2003–2004 bör beräknas på nytt, med hänsyn tagen till att stödsatsen för 2003–2004 måste sänkas i proportion till överskridandet av de enskilda tröskelvärdena, justerade genom en tilldelning

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas för regleringsåret 2003/2004.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 72, 14.3.2002, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 64, 6.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 206, 3.8.2002, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 133, 29.5.2003, s. 81.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1237/2003**av den 10 juli 2003****om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 936/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran för bidrag för export av korn till vissa tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 936/2003 ⁽⁶⁾.

- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 4 till och med den 10 juli 2003 inom ramen för den anbudsinfördran för exportbidrag för korn som avses i förordning (EG) nr 936/2003 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 127, 9.5.2002, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1238/2003**av den 10 juli 2003****om de anbud som meddelats för export av råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 935/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av råg till vissa tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 935/2003 ⁽⁶⁾.

- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 4 till och med den 10 juli 2003 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för råg som avses i förordning (EG) nr 935/2003 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EUT L 133, 29.5.2003, s. 45.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1239/2003**av den 10 juli 2003****om de anbud som meddelats för export av vete inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 934/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördran för bidrag för export av vete till vissa tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 934/2003 ⁽⁶⁾.

- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfördran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 4 till och med den 10 juli 2003 inom ramen för den anbudsinfördran för exportbidrag för vete som avses i förordning (EG) nr 934/2003 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EUT L 133, 29.5.2003, s. 42.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1240/2003**av den 10 juli 2003****om fastställande av den största sänkningen av importtullar för sorghum inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 699/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 ⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran om den största sänkningen av importtullar för sorghum till Spanien har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 699/2003 ⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställa den största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

(3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 4 till och med den 10 juli 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 699/2003, är den största sänkningen av importtullar för sorghum fastställd till 38,95 EUR/t för en maximal mängd av totalt 80 000 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 99, 17.4.2003, s. 29.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1241/2003**av den 10 juli 2003****om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B (apelsiner)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 av den 8 oktober 1996 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 6.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1061/2003⁽⁵⁾, fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B får utfärdas.

- (2) Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för apelsiner som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

- (3) För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör apelsiner som exporterats efter den 10 juli 2003. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om exportlicenser under system B för apelsiner som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 1061/2003 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 10 juli 2003 och före den 17 september 2003 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EUT L 154, 21.6.2003, s. 44.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1242/2003**av den 10 juli 2003****om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 936/97 av den 27 maj 1997 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 649/2003 ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 936/97 fastställs i artiklarna 4 och 5 villkoren angående ansökningar om och utfärdande av importlicenser för det kött som avses i artikel 2 f i samma förordning.
- (2) I artikel 2 f i förordning (EG) nr 936/97 fastställs att den kvantitet av färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet med ursprung i Förenta staterna och i Kanada som får importeras på särskilda villkor fr.o.m. den 1 juli 2003 t.o.m. den 30 juni 2004 skall vara 11 500 ton.

- (3) Det bör påpekas att de licenser som utfärdas i enlighet med denna förordning endast kan användas under deras giltighetstid med förbehåll för gällande bestämmelser om hälsoskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Alla ansökningar om importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet i enlighet med artikel 2 f i förordning (EG) nr 936/97 som lämnats in från och med den 1 till och med den 5 juli 2003 skall beviljas i sin helhet.
2. Ansökningar om licenser för 1 799,667 ton lämnas in i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 936/97 under de första fem dagarna i augusti 2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 137, 28.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 95, 11.4.2003, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1243/2003
av den 10 juli 2003
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1486/2002 ⁽⁴⁾ om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörsländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 28,289 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 juli 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 223, 20.8.2002, s. 3.

RÄTTELSE

Rättelse till beslut nr 185 av den 27 juni 2002 om ändring av beslut nr 153 av den 7 oktober 1993 (blankett E 108) och beslut nr 170 av den 11 juni 1998 (utarbetande av de listor som föreskrivs i artikel 94.4 och 95.4 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972)

(Europeiska unionens officiella tidning L 55 av den 1 mars 2003)

På sidan 75 skall led b ii i bilagan ha följande lydelse:

”ii) I punkt 4 ändras de nuvarande punkterna d och e till e och f och en ny punkt d införs med följande lydelse:

- d) Det datum då rätten till förmåner innehålls eller dras in som institutionen på bosättningsorten meddelat den behörige institutionen. Detta datum skall anges på blankett E 108 och det skall vara det datum då blankett E 121 upphör att gälla.”.
